

Книга Даниїла — номер двадцять шість

Сім часів Навуходоносора: Пророчий гобелен, що розкриває язичництво, папалізм та Сполучені Штати

Jeff Pippenger
2023-12-21

Символ Навуходоносора в четвертому розділі є дивовижним. Його «сім часів» символізували періоди часу, протягом яких язичництво («щоденне») і папство («переступ спустошення») топтали святилище та воїнство.

Тоді я почув, як один святий говорив, а інший святий сказав тому святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та про беззаконня спустошення, щоб і святиня, і військо були віддані на потопання? Даниїла 8:13.

Потопання «і святині, і війська», зазначене в тринадцятому вірші, представляє «сім часів», що становили останнє з двох Божих обурень; а «сім часів» Навуходоносора представляють «сім часів», що становили перше з Божих обурень, але обидва пророчно зображені як одна й та сама лінія.

І простягну над Єрусалимом мірний шнур Самарії та відвіс дому Ахава; і витру Єрусалим, як чоловік витирає тарілку, витираючи її та перевертаючи догори дном. 2 Царів 21:13.

Книга Даниїла, восьмий розділ, тринадцятий вірш, говорить про другу лінію Божого гніву, яка була наведена на південне царство Юди, починаючи з 677 р. до н. е. «Сім часів» Навуходоносора представляють лінію першого Божого гніву, яка була наведена на північне царство Ізраїля, починаючи з 723 р. до н. е. «Сім часів» Навуходоносора представляють тисячу двісті шістьдесят років, протягом яких язичництво топтало святиню та воїнство, а потім ще тисячу двісті шістьдесят років, протягом яких папство топтало святиню та воїнство.

Папізм — це просто язичництво, прикрите сповіданням християнства. Так би мовити, «охрещене язичництво». У католицизмі немає нічого, що представляє Христа чи християнство. Світ дізнався про цей факт в історії темних віків, але з 1798 року про це забув. У папства таке саме серце, як у язичництва. Релігія та релігійні обряди ідентичні. Вирок Навуходоносора — «сім часів» — полягав у тому, що йому було дано серце звіра. Серце звіра, яке він отримав, символізувало релігію язичництва — чи то відвертого, чи замаскованого під виглядом католицизму. Сестра Вайт ототожнює дракона в дванадцятому розділі Об'явлення із сатаною, але в другорядному значенні — із язичницьким Римом.

«Отже, хоча дракон передусім представляє Сатану, у другорядному значенні він є символом язичницького Риму». Велика боротьба, 439.

Звір, якого Навуходоносор представляв протягом «семи часів», був звіром дракона протягом тисячі двохсот шістьдесяти днів, а потім звіром католицизму ще протягом тисячі двохсот

шістдесяти днів. Наприкінці тих днів Навуходоносор є символом Сполучених Штатів, які врешті-решт виступають як лжепророк. У пророчому сенсі Навуходоносор представляв дракона, звіра і лжепророка — триєдині сили, що складають духовний Вавилон і ведуть світ до Армагеддону. Навуходоносор представляє буквальный Вавилон, і таким чином його було використано як символ усіх трьох сил, що складають духовний Вавилон останніх днів.

Щоб розпізнати щойно визначену символіку, важливо спершу віднести Навуходоносора до 1798 року, коли його царство відновлюється наприкінці «семи часів». Ми встановимо цей орієнтир у четвертому розділі Даниїла, перш ніж розпочнемо більш систематично розглядати цей розділ.

У «час кінця» 1798 року з книги Даниїла було знято печатку, і тоді книга виконала своє призначення, подаючи дедалі яскравіше світло, яке мало випробувати, очистити та сформувати дві групи поклонників. Зняття печатки з книги Даниїла знаменує початок трьохетапного процесу випробування, що ґрунтується на істинах, відкритих у той час.

І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті та запечатані аж до часу кінця. Багато хто очиститься, вибілється й буде випробуваний; а безбожні чинитимуть безбожно; і жоден із безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:9, 10.

Пророча мета розкриття печаток книги, що складається з двох книг — Даниїла та Об'явлення, полягає у випробуванні покоління, яке живе в той період історії, коли з неї знімаються печаті. У дванадцятому розділі книги Даниїла зазначено три часові пророцтва. Перше — це тисяча двісті шістдесят років, протягом яких сила святого народу мала бути розсіяна.

А ти, Даниїле, приховай ці слова й запечатай книгу аж до часу кінця: багато хто бігатиме туди й сюди, і знання примножиться. Тоді я, Даниїл, поглянув, і ось стояли ще двоє: один на цьому березі ріки, а другий — на тому березі ріки. І один сказав чоловікові, зодягненому в ляну одягу, що був над водами ріки: Скільки ще часу до кінця цих чудес? І почув я того чоловіка, зодягненого в ляну одягу, що був над водами ріки, коли він підніс праву руку і ліву руку до неба та присягнув Тим, Хто живе навіки, що це буде на час, часи й півчасу; і коли буде довершено розпорошення сили святого народу, тоді все це звершиться. Даниїла 12:4–7.

Інші два пророчі періоди у дванадцятому розділі — тисяча двісті дев'яносто днів і тисяча триста тридцять п'ять днів.

І я чув, але не зрозумів; тоді сказав я: О мій Господи, який буде кінець цих речей? І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті й запечатані до часу кінця. Багато хто очистяться, вибіляться й будуть випробувані; а безбожні чинитимуть безбожно, і ніхто з безбожних не зрозуміє; а мудрі зрозуміють. І від часу, коли буде скасована щоденна жертва і поставлена гидота спустошення, буде тисяча двісті дев'яносто днів. Блаженний, хто очікує й дійде до тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. Даниїла 12:8–12.

У віршах «час кінця» згадується двічі й визначається як момент, коли слова Даниїла будуть розпечатані. Словами, що підлягають розпечатанню в «час кінця», є три пророчі періоди: тисяча двісті шістдесят (час, часи й півчасу), тисяча двісті дев'яносто і тисяча триста тридцять п'ять. Два з трьох періодів визначені як «дні». Два з трьох завершилися 1798 року, а третій завершився в самому кінці 1843 року. Саме в самому кінці 1843 року, бо у вірші сказано: «Блаженний той, хто очікує та дійде до...»

Слово «someth» означає «торкається». Отже, блаженний той, хто чекає і також торкається першого дня 1844 року. Період зволікання у притчі про десять дів розпочався з першого розчарування в історії міллеритського руху, і це розчарування настало в самісінький останній день 1843 року, а самісінький останній день 1843 року торкається самісінького першого дня 1844 року. Благословення очікування почалося з початком періоду зволікання при першому розчаруванні.

У цих віршах ще дуже багато чого слід розглянути, але тут ми зосереджуємося на пророчій ролі Даниїла. Мета книги Даниїла, яку в цьому уривку уособлює Даниїл, — запустити триетапний випробувальний процес, коли книгу буде розпечатано. Даниїлові було сказано йти своєю дорогою до часу кінця, коли книгу мали розпечатати. Завершення розділу наголошує на тому, що станеться, коли настане час кінця.

А ти йди своїм шляхом аж до кінця: бо ти спочинеш, і постанеш у своєму жеребі наприкінці днів. Даниїла 12:13.

Книга Даниїла повинна була стати у своєму жеребі наприкінці пророчих днів Даниїла.

"Коли Бог доручає чоловікові особливе завдання, він має стояти на своєму жеребі й місці, як Даниїл, готовий відповісти на поклик Божий, готовий виконати Його задум." Видання рукописів, том 6, 108.

У час кінця, у 1798 році, Даниїл став у своєму жеребі, що у тринадцятому вірші виражено як «на кінці днів». Кінець вигнання Навуходносора на «сім часів» вказує на 1798 рік, бо воно завершилося «на кінці днів».

А наприкінці тих днів я, Навуходносор, звів очі свої до неба, і мій розум повернувся до мене, і я благословив Всевишнього, і хвалив та вшановував Того, Хто живе повіки, чие владарювання — владарювання вічне, а Його царство — від покоління до покоління. І всі мешканці землі вважаються за ніщо, і Він чинить за Своєю волею в небесному війську та серед мешканців землі, і ніхто не може спинити Його руку або сказати Йому: Що Ти робиш? Того ж часу мій розум повернувся до мене; і для слави мого царства повернулися до мене моя честь і моя пишність; і мої радники та мої вельможі шукали мене; і я був утверджений у своєму царстві, і надзвичайна велич була додана мені. Тепер я, Навуходносор, хвалю, звеличую та вшановую Небесного Царя: усі Його діла — правда, а Його дороги — суд; і тих, хто ходить у гордості, Він може принизити. Даниїла 4:34–37.

Вислів «кінець днів» означає час кінця у 1798 році. Тоді Навуходоносор утвердився у своєму царстві, що вже не належало до історії звірів язичництва й папства. У той момент Навуходоносор уособлював повністю навернену людину і тим самим уособлював земного звіра біблійного пророцтва, що почав царювати в 1798 році, і він почав як ягня, хоча був приречений зрештою заговорити як дракон. Він представляє земного звіра, який мав царювати сімдесят символічних років на виконання Ісаї двадцять третього, так само як його буквальне царство царувало сімдесят буквальних років. Символізм «герметичний».

Навуходоносор є пророчою ланкою між трьома силами, представленими в дванадцятому та тринадцятому розділах Об'явлення. Там їх названо драконом, звіром із моря і звіром із землі. У шістнадцятому розділі Об'явлення їх названо трьома силами, що ведуть світ до Армагеддону. «Сім часів» Навуходоносора поєднують усіх трьох звірів, бо буквальний Вавилон є образом духовного Вавилона, і та сама пророча лінія, що міститься у книзі Даниїла, підхоплюється у книзі Об'явлення, бо ці дві книги взаємно довершують одна одну.

Навуходоносор представляє 1798 рік як пророчий зв'язок між драконом, звіром і лжепророком. 1798 рік став «часом кінця» для звістки першого ангела та історії міллеритів. Вільям Міллер був приведений до того, щоб заснувати всю свою пророчу систему на своєму розумінні дракона язичництва та звіра католицизму, але він не ототожнював Сполучені Штати зі звіром із землі та лжепророком. Він міг бачити історію до «часу кінця» 1798 року, але майбутнє ще було попереду. У «часі кінця» 1989 року всі три сили будуть розпізнані.

Відкриття пророчого розпізнання дракона й звіра в 1798 році представлене рікою Улай у розділах сьомому, восьмому та дев'ятому. Відкриття пророчого розпізнання дракона, звіра й лжепророка в 1989 році представлене рікою Хіддекель у розділах десятому, одинадцятому та дванадцятому. Навуходоносор представляє рух першого ангела, що прийшов у 1798 році, і він є прообразом Валтасара, який представляє рух третього ангела, що прийшов у 1989 році. З цієї причини другий сон Навуходоносора в четвертому розділі представляє звістку першого ангела.

«Сім часів» Навуходоносора завершилися в «час кінця» у 1798 році, коли прийшло попереджувальне послання про майбутній суд. У «кінці днів» він — навернений чоловік, тим самим представляючи республіканський ріг звіра із землі, коли той був подібний до ягняти. Він водночас представляє філадельфійський протестантський ріг звіра із землі.

Як перший цар Вавилону, він є прообразом Валтасара — останнього царя Вавилону. Його суд був прообразно зображений судом над Німродом, а відтак прообразляв суд над Валтасаром. Його суд означав відкриття слідчого суду 22 жовтня 1844 року.

Цар Навуходоносор — усім людям, народам і мовам, що живуть на всій землі: Мир вам нехай примножиться. Я визнав за добре сповістити про знамення та чудеса, які Всевишній Бог учинив зі мною. Які великі Його знамення і які могутні Його чудеса! Його царство — царство вічне, а влада Його — від роду до роду. Я, Навуходоносор, мав спокій у своєму домі та процвітав у своєму палаці: я бачив сон, що налякав мене, і думки на моєму ложі та видіння голови моєї стривожили мене. Даниїла 4:1–5.

Сон налякав Навуходоносора, а символіка сну відображає вічне Євангеліє першого ангела, яке повеліває людям: «Бійтеся Бога».

І я побачив іншого ангела, що летів посеред неба, маючи вічне Євангеліє, щоб благовістити тим, що живуть на землі, і кожному народові, і племені, і мові, і людові, кажучи гучним голосом: Бійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо настала година Його суду; і поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод. Об'явлення 14:6, 7.

Вічне Євангеліє — це триетапне послання: перший крок, представлений першим ангелом, — боятися Бога; другий крок — віддати Йому славу; а третій представлений годиною Його суду. «Слава» означає характер, і друге «ходімо» в оповіді про бунт Німрода — це момент, коли досліджувався характер міста й вежі. Це був слідчий суд. Поєднання церкви й держави є образом звіра, і другий крок Німрода полягав у виявленні образу звіра, але другий крок вічного Євангелія приводить до прославлення Божого характеру, а не характеру Німрода.

Страх Навуходоносора є символом першого випробування, так само, як і вибір Даниїла не їсти вавилонської їжі, бо Даниїл боявся Бога. Перший ангел з'явився в історії у 1798 році, а згодом був наділений силою 11 серпня 1840 року. Сон Навуходоносора вказує на прихід першої вістки у час кінця, у 1798 році.

Я бачив сон, що налякав мене, і думки на моєму ліжку та видіння моєї голови непокоїли мене. Тому я видав наказ привести переді мною всіх мудреців Вавилону, щоб вони сповістили мені тлумачення сну. Тоді увійшли чарівники, астрологи, халдеї та ворожбити, і я розповів їм сон; але вони не сповістили мені його тлумачення. Та нарешті прийшов переді мною Даниїл, якому було ім'я Валтасар — за ім'ям мого бога, і в якому є дух святих богів; і перед ним я розповів сон, кажучи: О Валтасаре, начальнику чарівників, бо я знаю, що дух святих богів у тобі і жодна таємниця тебе не бентежить, повідай мені видіння мого сну, який я бачив, і його тлумачення. Даниїла 4:5–9.

Прихід першої вістки у час кінця в 1798 році, який представлений страхом Навуходоносора, позначає момент, коли книга Даниїла мала бути розпечатана.

А ти, о Даниїле, сховай ці слова і запечатай книгу до часу кінця: багато хто бігатимуть туди й сюди, і знання помножаться. ... І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо слова ці закриті та запечатані до часу кінця. Багато хто очистяться, вибіляться й будуть випробувані; а безбожні чинитимуть беззаконно, і ніхто з безбожних не зрозуміє; а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:4, 9, 10.

Коли з книги Даниїла було знято печатку у "час кінця", людей закликали прийти й дослідити зростання знань, і цей заклик зрештою породив два класи поклонників. Один клас не міг зрозуміти, а інший міг. Мудреці Вавилону, представлені як "чарівники, астрологи, халдеї та віщуні", не могли зрозуміти, але Даниїл зрозумів. Вавилонські "мудреці" не могли зрозуміти й тому представляють нечестивих. Даниїл представляв мудрих.

Ми продовжимо четвертий розділ книги Даниїла у наступній статті.

Ті, хто невірні Божій справі, позбавлені принциповості; їхні мотиви не такого характеру, щоб спонукати їх обирати правильне за будь-яких обставин. Слуги Божі мають повсякчас відчувати, що перебувають під оком свого роботодавця. Той, хто спостерігав за святотатським бенкетом Валтасара, присутній у всіх наших установах, у конторі купця, у приватній майстерні; і безкровна рука так само напевно записує вашу недбалість, як вона записала страшний присуд щодо богохульного царя. Присуд Валтасара був написаний словами вогню: «Ти зважений на терезах і знайдений недостатнім»; і якщо ви не виконаєте своїх Богом даних обов'язків, ваш присуд буде таким самим. Послання до молоді, 229.